

Отже, виходячи із зазначеного, можна зробити висновок, що вирішення спорів в нашій країні зазвичай здійснюється шляхом судового провадження, що займає великий час самого проведення всіх дій. Саме через це доцільним є введення в чинне законодавство України відповідного інституту альтернативних способів вирішення спорів, що в подальшому зможе забезпечити найбільш прийнятний вихід для обох сторін із будь-якої конфліктної ситуації.

Задля удосконалення нашого чинного законодавства, а саме у сфері вирішення правових конфліктів, необхідним є впровадження новітніх альтернативних способів вирішення спорів, що значно полегшить роботу судів та допоможе швидше дійти певного консенсусу між сторонами. Зазначимо, що є випадки застосування альтернативних способів вирішення спорів в нашій державі і сьогодні, але вони не є частими, адже сучасне суспільство певним чином не сильно обізнане в самій процедурі проведення даних дій.

Список використаних джерел:

1. Черемисин П. Г. Примирительные процедуры и место мирового соглашения в их системе: Вестник Высшего хозяйственного суда, 2010. 158–167 с.
2. Любченко Я. П. Альтернативні способи вирішення правових спорів: теоретико-правовий аспект: дис. канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2018.
3. Мазаракі Н. А. Теоретико-правові засади запровадження медіації в Україні : автореф. дис. докт. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2019. 42 с.

ГРИЦІЄНКО Володимир,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУДОВА ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ СУДІВ УКРАЇНИ У СПРАВАХ ЩОДО ПРАВОМІРНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТИ

Сьогодні відбуваються чисельні дискусії щодо вагомості легалізації криптовалюти на території України. Це питання є дуже актуальним, якщо розглядати його з боку ефективного задоволення потреб юридичних та фізичних осіб, які вимушені пристосовуватися до сучасних тенденцій

інформаційної економіки. Перед Україною ж постає обов'язок заохочувати та допомагати у реалізації таких потреб в економічній сфері. На основі аналізу судової практики Європейського суду з прав людини та національних судів України можна визначити, які прогалини на сьогодні має наше законодавство.

На сьогодні криптовалюти як новітні електронні засоби платежу не мають свого офіційного законодавчого закріплення в Україні. Судова практика України підтверджує той факт, що криптовалюта/віртуальна валюта не є майновим правом [1].

Вперше позиція України щодо визначення правового статусу криптовалюти була зазначена у «Роз'ясненні щодо правомірності використання в Україні «віртуальної валюти/криптовалюти» Bitcoin» » Національного банку України від 10.11.2014. Національний банк України (далі - НБУ) через це роз'яснення, в якому розглядався найвідоміший та найдорожчий вид криптовалюти (Bitcoin), узагальнив позицію в цілому щодо криптовалюти як економічного феномену. Охарактеризував її як грошовий сурогат, який не може визнаватися засобом платежу, відповідно, використовуватися на території України суб'єктами приватно-правових відносин, адже це суперечить чинному законодавству України. Більш того, у даному роз'ясненні були зазначені рекомендації застосовувати лише офіційні платіжні системи, що входять до затвердженого Національним банком переліку. Також наголошені великі ризики, які пов'язані з використанням криптовалюти/віртуальної валюти, за які несе відповідальність лише власник даної валюти [2].

Харківський суд у 2016 виніс два судових рішення, які стосувалися використання криптовалюти на території України. По справі № 820/5120/16 було винесено два рішення (суди першої та апеляційної інстанції), в яких індивідуальна податкова консультація, згідно з якою транзакції з криптовалютою (E-dinarcion) обкладаються ПДВ, визнавалася незаконною. Свою позицію вони обґрунтували посиланням на рішення Європейського суду справедливості від 2015 року по справі Hedqvist'a, помилково прийнявши його за рішення Європейського суду з прав людини і використавши його як повноцінне джерело права [3].

Розглядаючи справу Skatteverket v David Hedqvist (від 22 жовтня 2015 року) Європейський суд дійшов висновку, що біткоіни (на даний момент найпопулярніша та найдорожча криптовалюта) є «контрактним» засобом платежу, лише за умови того, що сторони угоди визнали його таким. Також суд додав, що засобом платежу може визнаватися будь-яка інша валюта або кошти платежу, що не є законним платіжним засобом, але в даній угоді вони набувають такого статусу за умови підтвердження цього факту обома сторонами цього договору. Європейський суд ототожнив віртуальну валюту з традиційною валютою з метою можливості її оподаткування. Відповідно до винесеної постанови суду, при здійсненні обміну традиційної валюти на віртуальну податок не може застосовуватися, адже правила ЄС забороняють

оподаткування під час операцій з обміну банкнот, валют і монет [4].

Отже, вищезазначене дає нам змогу зрозуміти, що українське національне законодавство повинно бути пристосоване до того, що криптовалюта з часом буде визнана об'єктом цивільних правовідносин. Тож вбачається необхідність внесення доповнень до Цивільного та Податкового кодексу України. Ці кодифіковані акти національного законодавства повинні містити положення про правовий статус криптовалюти, порядок і правила її застосування в межах закону. У зв'язку з стрімким розвитком інформаційних технологій перед українським законодавцем постає завдання винайдення якісного дієвого механізму, який буде здійснювати регулювання відносин, що відбуваються у результаті поширення криптовалюти на території України.

Список використаних джерел:

1. Рішення Дарницького районного суду м. Києва від 25 березня 2016 р., судова справа № 753/599/16-ц. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/review/56686444> (дата звернення: 23.09.2021).
2. Щодо правомірності використання в Україні «віртуальної валюти/криптовалюти» Bitcoin: роз'яснення від 10.11.2014. Національний банк України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0435500> (дата звернення: 23.09.2021).
3. Постанова Верховного Суду у справі № 820/5120/16 від 16 жовтня 2020 року. URL: <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=92252875&red=10000367c81d907b3f7afa01e18ed852b2c11e&d=5> (дата звернення: 23.09.2021).
4. Овчаренко А.С.: Оподаткування операцій із криптовалютами в Україні: сучасний стан та перспективи. Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого. URL: www.lsej.org.ua/6_2018/64.pdf (дата звернення: 23.09.2021).

ГРИЦІЄНКО Володимир,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ СУЧАСНОГО ЕТАПУ ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

У даний момент дуже прогресивно відбувається процес переоцінки цінностей суспільства. Ця особливість характерна не лише для України, але і для інших розвинених держав світу. Плануючи побудувати стабільний,